

е голѣма турската сила; за туй и ний я напустнахме, отговорили войницитеѣ.

— Срамота е отъ хората, братци, а отъ Господа грѣхота, да оставяте въ най критическата минута своитѣ другари и да бѣгате, имъ казалъ Вязанковъ. Вий сте клѣтвопрѣстѣпници! Не ли се клѣхте, че за Царя, Вѣрата и Отецеството нѣма да пожалѣете послѣдната си капка кръвъ?!!

Строй се! scomандувалъ Вязанковъ. Азъ ще ви поведеа противъ Турцитѣ.

— Трѣбачъ! трѣби сборъ! извикалъ Вязанковъ на трѣбача, когото съглѣдалъ между войницитеѣ.

Трѣбния звукъ огласилъ прѣвѣрзочния пунктъ и околността му.

— Какъвъ е този сборъ? запиталъ въ това врѣме въ недоумѣние командира на 8 ий армейски корпусъ, Генералъ Радеcki, който прѣди малко билъ пристигналъ съ свитата си и се билъ спрѣлъ не далеко отъ прѣвѣрзочния пунктъ. Пратете одного отъ ординарцитѣ да узнае за това.

Ординареца пристигналъ при Вязанкова тъкмо, когато послѣдния се готвилъ да поведе събранитѣ войници на Шипка. До като Вязанковъ расправялъ на генераловия пратеникъ, защо се свирѣлъ сборъ, до него се приближилъ корпусния врачъ, който, като чулъ, че д-ръ Вязанковъ билъ далъ заповѣдъ да се трѣби сборъ и че той се готвилъ да води войниците на Шипка, му направилъ бѣлѣжка, за гдѣто се билъ увиралъ не въ своята работа:

— Васъ ви чакатъ раненитѣ, извикалъ той на Вязанкова, а вий . .

Но корпусния врачъ не успѣлъ да искаже мислитѣ си, когато д-ръ Вязанковъ, казватъ, го прѣкъсналъ рѣзко съ слѣдующитѣ думи:

— Най светата обязанность на всѣки честенъ патриотъ е да спаси единъ цѣлъ отрядъ отъ смъртъ и позоръ и да не допустне на такива, като тѣзи, мерзавци да оставятъ своя постъ и да позорятъ войнишкото звание.

Корпусния врачъ си прихапалъ язика и се отгѣлилъ безъ да продума дума.